Գ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 801 — ՈՒՐԲԱԹ 5 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1886 (Ն. Տ.) 17 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1886 — 19 ՁԻԼՀԻՃՃԷ 1303

40 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆԷ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ,
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան–խան

غزته ادارهسی

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ Համար Տարեկան դահեկան արծաթ 200
» » Վեցամսեայ » » 100
» » Երեամսեայ » » 50
Գաւառաց » եւ տեղւոյն
Թղթատարով տարեկան » » 240
Գաւառաց համար եւ տեղւոյն
Թղթատարով վեցամսեայ » » 120
Օտար երկիրներ, տարեկան փոստը 56
» » վեցամսեայ » 28

Գրաբար գրուածք յատկապէս գործակատարութեան վրայ է, ինքնագրութիւնը գրուած նամակ կամ գրութիւն եւս չարաբեր։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Deïrmen Han Constantinople.

Կ. ՊՈԼԻՍ, 4 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 1886

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԵՐԵԿՒ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ

(ՍԿՍԱԾ · 11 ԻՆ ՅԻՆ ՍԿՍԱԾ ·)

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԻՇԽԱՆ Յ ՇԵՒՐՈՎԱ

(« ԹԱՆ » ԼՐԱԳՐՈՑ ԹՂԹԱԿԻՑՆԵՐԻՆ)

ՊՈՒՔՐԵՇ, 10 սեպտ. — Ալէքսանդր Իշխան մինչ Սալ չոգենաւով Դանուբ–Սեվերինօ կ'երթար, ուղեկից պուլկար սպաք ստիպեցին զինք Պուլկարիա վերադառնալ, հաւատալով թէ յաղթանակաւ պիտի տարուի մինչեւ Սոֆիա, և իր հաւատարիմ բանակաւ շրջապատեալ, պիտի կրնայ դիմադրել իւր բոլոր թշնամեաց։ Իշխանն երեսփոխէ խորհրդակցեցաւ Պ. Պ։ Սգամբուլոֆի և Բաթավէլոֆ հետ, և ճամբան շարունակելու որոշման վրայ հաստատ մնաց։ Երբ չոգենաւը մօտեցաւ Դանուբ–Սեվերինօ, ամէն մարդ կամ–չակին վրայ ելաւ։ Հոն պիտի դառնար Իշխանն իւր հաւատարիմ հետեւորդներէ։ Պ. Սգամպուլոֆ, կարի յուզեալ ձայնիւ մը, աղաչեց զԻշխանն չմնալ Պուլկարիան, ապահովելով ժողովրդեան հաւատարմութեան, սիրոյն և երախտագիտութեան վրայ։ Զի Պուլկարը, իւր հայրական կառավարութեան ներքեւ, իրենց ազատութեան և անկախութեան ղեկացուն ունեցած էն։ Իշխանը պատասխանեց թէ երբեք չպիտի մոռնայ պուլկար ժողովուրդն, և իրեն հնացած քիչ մը այծերը պիտի դրկածէ Պուլկարիոյ բարեկեցութեան։ «Աստուած ձեզ հետ լինի։ Աստուած պաշտպանէ մեր սիրեցեալ հայրենիքն։ Ես միշտ հաւատարիմ պիտի լինիմ ազգային հաւատին։» Իշխանն, արտասանելով այս խօսքերը, չկրցաւ զսպել իւր արտասուք, և լալով համբուրեց զՊ. Պ. Սգամպուլոֆ, Բաթավէլոֆ և Ռատոսլաւոֆ։ Դանուբ–Սեվերինոյն կառավարչին եկաւ յանուն Կարոլ թագաւորին Ռումանիոյ ողջունել զԻշխանն, որ ռումանական հողին վրայ ոտք կոխելով, խանձ բազմութեան մը կողմէ ծափահարեցաւ, և անմիջապէս կառախումբը նստաւ, Տարմիդատ երթալու համար։ Իշխանին ընծեցք՝ Պատուոյ Լեգէոնէ զատուեցաւ իրմէ, Սոֆիա վերադառնալու համար, ուր Իշխանին անձնական գոյքերուն Տարմիդատ փոխադրման պիտի հսկէ։

ՊՈՒՏՈՒ–ՐԻԶԴՈ, 10 սեպտ. — Ի Մէկէտին և Հունգարիոյ ուրիշ կայարանաց մէջ, խանդավառ համակրանաց ցոյցեր եղան առ Ալէքսանդր Իշխանն։ Ի Բէչքա, պատկառելի երեսփոխ մ'ուներ ցոյցը։ Պաճինայի Կանն և ուրիշ աւագ մարդիկ Ն. Բաթէնբերգեան կ'ապաստէին կայարանին մէջ։ Զինի Կոմսը (Մ'աճառ) սա խօսքերն արտասանեց դերմաներէն. «Բարձրապատիւ Տէր. Ցանուն Հանրապետական երիտասարդութեան, յանուն մեր մայրաքաղաքին և ամբողջ Հունգարիոյ ողջունեմ զձեզ, և արտայայտել մեր համակրանքն առ Ձերդ բարձրութիւն։ Տարի մը յառաջ, մեր հիւրն էիք. այսօր մեք կը ծափահարենք Սլիվնիցայի և Զարիպրոտի դիւցազները, Ձեր բարձրութիւն Տէրութիւն մը հիմնեց Լիբերէլա, և Չանաց քաղաքակրթութեան բարձր վիճակի մը հասցնել զնա, երբ յանկարծ հզօր դրացի մը հակառակեցաւ, և չէզոքացուց ձեր ճիգերը։ Մենեցաք Պուլկարիային, բայց ազգն զոր երբեմն ի յաղթութիւն առաջնորդած էիք՝ ձեզմէ անբաժան կը պահէ իւր համակրանքները։» Իշխանը պատասխանեց. «Վսեմաշուք Տէր. Շնորհակալ եմ սիրալիր ընդունելութեան համար զոր կ'ընէք ինձ յանուն ամենեցուն։ Դահազուրկ Իշխան մը մեծադոյզոյն խօսքեր արտասանելու չէ։ Ուսոի կարճ պիտի խօսիմ։ Անցեալ տարի, բարեբաստիկ օրերու մէջ, մեր երկրին ընդունելութիւն մ'ըրիք ինձ. այլ ո՛րչափ աւելի կը յուզէ զիս ընդունելութիւնն զոր այսօր՝ երբ դժբախտ եմ՝ կը գըտնեմ մեծառական փառաւոր ազգին կողմէ։ Ամենայն եռանդեամբ աշխատեցայ իմ ժողովրդեանս բարեբաստութեան, և Պուլկարիային մեկնեցայ՝ ամէն ինչ որ կարելի է ըրած լինելու գիտակցութեամբ։ Ներ թէ իմ յաջորդք բան մը պիտ երջանիկ լինէին։» —Իշխանն յայնժամ երախտագիտ սպասման դահլիճն անցաւ խուռն բազմութեան մը մէջէն, որ անդադար կեցցէ՝ներով ողջունեց զինք, մինչեւ որ կառախումբը մեկնեցաւ։

ՎԻԵՆՆԱ, 10 սեպտ. Իշխանն առտ ընդունուեցաւ խուռն և համակիր բազմութեան մը կողմէ, որ իւր գալստեան կը սպասէր զայրագոյս աչ։ Երբ Իշխանն և իւր եղբայր կառախմբէն դուրս եկաւ, բազմութիւնն երկարատեւ կեցցէներով ողջունեց։ Աճապարանօք ճաշելէ յետոյ, Իշխանը Տարմիդատցիներու պատգամաւորութիւն մ'ընդունելով ըսաւ. «Երբէք չզաթէթ է վիր հանդըստեան առաջին օրս է այսօր։ Ճամբորդութեանս միջոցին բնաւ չկրցայ հնչել։

Իշխանը Վիեննայի արեւմտեան կայարանին երթալու համար մեծ դժուարութիւն քաշեց զինք տեսնել և ծափահարել խնդրող ամբոխին բազմութենէն։ Դեռատի աղջիկ մը Ն. Բարձրութեան մօտենալով, և օրհնեալ միտք մը մատուցանելով, ըսաւ. «Կ'աղաչեմ առէ՛ք այս միտք իբրեւ բժժանք (Թալիսման)։» Իշխանն առաւ, պատասխանելով. «Ծառայ մ'ԹԷ բանտս կը բանայ։»

ՍՈՊՐՈՆԻՒ բացման առթիւ խնամակալութեան ըրած յայտարարութիւնը նշանակեցինք արդէն։ Ժողովին իւր դիւանին կազմութեան ձեռնարկելէ առաջ, երեսփոխան մը ելաւ ըսաւ. «Մենք առաջին մուծածովը բացակայ Իշխանին վրայ պէտք է լինի։» Ասոր ի պատասխան, բոլոր ժողովին ոտք ելաւ, աղաղակելով «Կեցցէ՛ Իշխանն»։

—ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ ԱՆԴԼԻՈՒ։ Լոնտոն, 13 սեպտ. Զագամի նաւահանգիստ հրաման տրուեցաւ փութացնելու մարտանաւուց պատրաստութիւնն, և Հարիւն զինուորներ նաւերու մէջ մտնելով մեկնեցան։ Ասոնց յոյս կը յայտնէ այս առթիւ ԹԷ Պուլկարիա, որոյ բարգաւաճման ջերմեռանդ փափաքող է, պիտի գիտնայ վայրկեան բարեկարգութեան և հանդարտութեան բարիքներն, որոց անհրաժեշտ պէտք ունի։ Զարը կը յարէ ԹԷ ո՛րչափ Պուլկարիա այս ուղղութեան հաստատուն ընթանայ, նոյնչափ աւելի պիտի վայելէ Ռուսիոյ բարձր հովանաւորութիւնը։ (Թայմս)։ Լուր կողմէ կը յարէ։ Այս տեսակ յայտարարութեանց մէջ «Պուլկարիոյ բարեկարգութիւն և հանդարտութիւն» բառերը կը նշանակէին միայն ԹԷ Պուլկարիային կը պահանջուի որ «ձախ ձուն» չհանած անձնատուր լինի ռուսական գերիշխանութեան։ Երբէք կարծութիւնք որ այնչափ աւագ կարուածութիւն կը ծագէին Պուլկարիոյ մէջ հանդարտութեան պահպանման, որքիչ Պուլկարիոյ մէջ ամէն իշխանութեան ամենայն հանդարտութեամբ Ռուսիոյ ձեռքն անցնելուն։ Այս պայմանաւ Պուլկարիա բնականապէս պիտի վայելէ Զարին բարձր հովանաւորութիւնն։)

—ՊՈՒԼԿԱՐԱՑԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՌՈՒՍԻԱ. Ռուս լրագիրը, պուլկարական գնդաց գրօշներուն յար և նման գրօշներու բամբիլցի գնդաց բաշխուելն վրայ խօսելով, որ պուլկարական բանակաց միացուցման նշան մ'է, կ'ըսէն ԹԷ Պուլկարիոյ և Արեւելեան Ռումելիոյ վերջնական միութեան խնդիրն առարկութեան չպիտի բանայ Ռուսիոյ կողմէ։ Զարն այս խնդրոյ վրայ իւր մտածումն պիտի հաղորդէ երբոր պուլկարական Սոպրանիէին։

—ԵՐԵՔ ԿԱՅՍԵՐՈՒԹԻՒՆՔ. Զարին անուան տօնախմբութեան առթիւ, Աստրիոյ կայսեր, այժմ ի Կալիչիա, հայկերոյթի մը տալով, բաժակ պարպեց Ալէքսանդր Կայսեր կենաց։ Ասոր պատասխանը ռուսական եղանակին հնչեցուցին։ Զարն հետագային հնչեցաւ։

—ՌՈՒՄԱՆԻՈՒ ԵՒ ԿԱՅՍԵՐՈՒԹԻՒՆՔ. Ռումանի նախարար Պ. Սգուրճա Կարլիա երթալով տեսակցեցաւ Աստրիոյ նախարարապետ Բաշնըրի Կոմսին հետ, որ Ֆրանձ Եոզէֆ կայսեր կ'ընկերանայ, և ապա Պերլին գնաց, Պիսմարք իշխանը տեսնելու։ Ռումանիա, Պալքանեան Թերակղզւոյն գէպքերէն մնահոգ, կայսրութիւնաց հետ բանակցութեան պէտք կը զգայ յատկապէս իւր չհոսուց։

—ՔԱՌԼՊՈՒՐՍ զօրավարն, երբեմն պատերազմական գործոց ռուս նախարար ի Սոֆիա, և այժմ Վիեննայի դեսպանատան զինուորական կցորդ, Զարին կողմէ կանչուեցաւ Պուլկարիոյ գործոց վրայ խորհրդակցելու համար, և Պրէտ–Լիտովսքի գնաց տեսնելու զն. Կ. Վէհատառութիւն, կ'երեւի ԹԷ Սոֆիա պիտի զրկուի ռուսական արտասովոր գործակալի պաշտօնով։

ՊՈՒԼԿԱՐԻԱ ԵՒ ՌՈՒՍԻԱ

ԳԱՂԱՓԱՐՆԵՐՆ ԵՒ ԴԱՒԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ՎԻ-ՃԱԿԻՆ Ի ՊՈՒԼԿԱՐԻԱՍ ՅԱՐՏ ՉԻ ԱՆԴՈՒԱԾԱՆԻՆ։ — ԱՆՀՈՒՆԱՑ ԻՄ ՀՈՒՅՍԵՐԸ։

(Թղթակցութիւն Հավարչ Թուղթակցութեան)

ՍՈՖԻԱ, 13 սեպտ. — Ա. յսօր տեսակցութիւն մ'ունեցայ բարձրաստիճան պուլկար անձնաւորութեան մը հետ, և այժմեան քաղաքական կացութեան վրայ հետեւեալ ծանօթութիւնները առացայ։

«Իշխանին մեկնումը բնականապէս չփոթութիւն և անհանգստութիւն ձգեց մեզ մէջ։ Դատաստաց մէջ մնայուն, ժողովուրդն ի սկզբան չուզեց հաւատալ Իշխանին հրաժարման։ Պէտք եղաւ Սոֆիայէ հեռագրեր քաշելով վերջին դէպքերը ծանուցանել ամէն կողմ։ Յայնժամ պայթեցաւ ընդհանուր զայրոյթ։ Երբ երեսփոխանք հաւաքուեցան ի Սոֆիա, այնքան յանկարծական անխոհեմութիւնէ մը կը վախցուեր։ Բայց երեսփոխանք չատացան անհատապէս առարագրելով հնարհաւատական ուղերձ մը առ Իշխանն իւր անուան տօնին առթիւ, հաստատ յոյս յայտնելով ԹԷ Պուլկարիա պիտի վերադառնայ։

«Այս ցոյց, արդիւնք առաջին վարկենի զբդռեցութեան, հաւանօրէն չարունակուելիք չպիտի ունենայ։ Արդէն Սոպրանիէին 3–4 նախարք միայն պիտի ընէ։ Օրակարգին վրայ կան միայն առաջարկ մը տասն միլիոն ֆր.ի փոխառութեան մը, և ուրիշ առաջարկ մը Ռումելիոյ և Վառնայի Իշխանական պալատանց դնման համար։ Նախանկալը և նախարարք, համոզուեալ ԹԷ ժողովը չպիտի գծուարացնի կառավարութեան փափուկ վիճակը, չի վախնար զինուորական ոտարի չարժումէ մը։ Ամենէն աւելի զբդռեալ սպայք հանակերպած են իրաց վիճակին, թէեւ չատեր յոյս ունին ԹԷ Իշխանը պիտի վերադառնայ կամ մէջազգային քաղաքական փոփոխման մը շնորհիւ, և կամ վերընտրուելով մեծ Սոպրանիէին։ Բայց այս վերընտրութիւն, չատ անբաղաքական լինելուն, յուսալի չէ։ Ուրեմն, երկրին հանդարտութիւնն ապահովուած է. միայն ռուսական միջամտութեան կուսակիցք չահ ունին երկիրը խռովելու։ Բայց այդ պարագային մէջ, կառավարութիւնը միաբեր դրած է ամենայն խստութեամբ պատժել խռովարարները։

«Վտանգն հոն չէ ուրեմն։ Իրական վտանգ մը կը ծագի երբ Խնամակալութիւնը կազմող կուսակցութեանց միութիւնը խանգարի ա՛և է ինդրոյ վրայ։ Յայնժամ Ռուսիա միայն պիտի օգտի, դիւր ազդեցութիւն առաւել ուղղակի հաստատելու համար ի Պուլկարիա։ Պէտք է ուրեմն փութացնել նոր Իշխանին ընտրութիւնը, գլխաւոր կուսակցութեանց մէջ անհամաձայնութիւն չծագած։

«Տիրող գաղափարաց նայելով, կըրնայ կարծուիլ ԹԷ Պուլկարը այլ եւս չատ չունին մերժելու Ռուսիոյ հաճելի եղող Իշխան մը։ Բայց ամէն Պուլկար այսպէս չի խորհիր։ Պուլկարը կ'ըսէն ԹԷ, Իշխանն ա՛լ ոը լինի՝ չպիտի կըրնայ իշխել բայց ԹԷ ազգային քաղաքականութեան մը հետեւելով, և պայմանաւ որ Սահմանադրութիւնը չփոփոխի։ Ալէքսպուրկի Իշխանը (Ռուսիոյ ընտրելին է եղեր) ընդունելու հաւանականութիւն ունի, բայց Պ. Սգամպուլոֆ կանխաս կը մերժէ քանի մը անուններ, ինչպէս Քաթաթորկիւնի Իշխան, Ալէքս փաշա, Կավրիլ փաշա։ Տանիմարքայի Վալտեմար Իշխանն եւս չպիտի կրնայ հզօր ընդունուիլ. զի Բուխարեստի Թագաւորին եղբայրը լինելով, դժգոհակ կացութեան մը կը մատնուի, Մակեդոնիոյ մասին հեղինական և պուլկարական պահանջմանց հակառակութեան ազդակ։

«Խնամակալութեան կէտնպատակին է ուրեմն համաձայնութեան մը գալ Ռուսիոյ հետ։ Ինչ քաղաքականութիւն նկատմամբ։ Բամիսէր մը պիտի ղրկէ՞ ։ Ա՛վ է իւր ընտրելին Իշխանութիւն։ Ընտրութիւնն երբ տեղի պիտի ունենայ։ Ռուսիա կ'ուզէ՞ հառնալ՝ ա՛և է կերպիւ՝ պուլկար բանակին, կամ քաղաքային վարչութեան։ — Պուլկարաց չահը կը պահանջէ ճշդագրիտ ծանօթութիւն ունենալ այս ամէն կէտերու վրայ։

«Բարձրատիճան պուլկար անձնաւորութիւն մը հետ տեսակցեցայ, ռուս Բամիսէրի մը առաքման նկատմամբ ըսաւ ինձ ԹԷ այդ պաշտօնէութիւն այժմ կը քաշի, երբոր յանկարծ սպիտակ լոյս մը ծագեցաւ բառական պարծառ։ Ընդմէջ նաւատեան իւր ընկերին ցոյց տուաւ ծառատեղի ողորմատածները, զոր հրացանաւոր մը առաջնէց խոյդ, և տեսայ որ հրէշին ահաւոր ճանկերը կ'ոլորուէին սարսափելի գլխուն։

Այս հանդիպում մտածել տուաւ ինձ ԹԷ ուրիշ առաւել զարհուրելի կենդանիք ալ կրնային ցանգրդել այն նաեւատաւոր խորոց մէջ, եւ մէկ իմ լուսերդական սարուածս չէր կրնար պաշտպանել վիս նոցա դէմ։ Ջայս չէի խորհած մինչեւ այն ժամանակ, ուսոի որոշեցի զդալ կենալ։ Միւս կողմէ կ'ենթադրէի ԹԷ այս դադար մեր պատրան ապահովութիւն կը ցուցնէր։ Բայց կը սխալէի։ Նոյնիսկ նաւապետ, փոխանակ նաւը վերադառնալու, չարաճանչեց զիս յանդգնաբար։

Գետինը կը ցածնար միշտ, եւ գարն, առաւել զգալապէս վայրկեան, զմեզ աւելի խորերն իջուց։ Ժամն երեքին մօտ պարտէր լինիլ երբոր նոյզ ծորի մ'առջեւս հասանք, որ երկու սեպաձեւ բարձր ժայռերու մէջ բացուած էր, ծովուն երեսէն հարիւր յիսուն մեթր խորութեամբ։ Այսպէս, մեր սարուածոց կատարելութեան չնորհիւ, իննսուն մեթր կ'անցնէինք այն սահմանը, զոր բնութիւնը դրած կը թուէր ցարդ մարդոց ընդծովեայ պտոյտներուն։

Հարիւր յիսուն մեթր կ'ըսեմ, ԹԷ և ոչ մի գործիք չէր ներեր ինձ հաշուել զայս հեռաւորութիւն։ Բայց գիտեի ԹԷ, մինչեւ իսկ ամենէն վճիտ ծովերու մէջ, արեւուն ճառագայթները չէին կրնար առաւել հեռի թափանցել։ Արդ, մեր հասած տեղը, խոր մութ կը տիրէր։ Ոչ մի առարկայ տեսանելի չէր տասն քայլ հեռուէն։ Ուսոի խարխափմամբ կը քալէի, երբոր յանկարծ սպիտակ լոյս մը ծագեցաւ բառական պայծառ։ Նոյնիսկ նաւապետն իւր ելեկտրական լապտերը վառեր էր։ Ընկերն ալ նոյնն ըրաւ։ Քանսէյլ եւս ես ալ նոցա օրինակին հետեւեցանք։ Պռատակ մը գարձնելով հաղորդակցութիւն հաստատեցի ընդ մէջ ձախակողմեան եւ ապահեակ պատրուգարանի, եւ ծովը մեր չորս լապտերներով լուսաւորեցաւ մինչեւ ի քան–հինգ մեթր տարածութիւն։

Նոյնիսկ նաւապետ չարունակեց մխրճիլ անտառային խոռերուն, որոց ծառերն եւս քան զիս կը նուաղէին։ Դիտեցի ԹԷ բուսական կեանքը կենդանական կեանքէն աւելի չուտ կ'անհետանար։ Մովային տունկերն արդէն թողած էին խոպանացեալ գետինը, բայց անթիւ կենդանիներ, յօգտաւորք, կախազարդք, կենդանատոյք եւ ճկունք գետ կը վխտային անդ։

Ջատ միջոցիս կը խորհէի ԹԷ մեր Րիւզրոիճեան լապտերաց լոյսն հարկաւ առ ինքն պիտի հրաւիրէր այն աղջամղին խաւերուն բնակիչներէն մի քանին։ Եւ թէպէտ մտեցողներ եղան, բայց ոչ պէտք եղածին չափ, որպէս զի զրսորդք կարենային գործ տեսնել։ Քանիցս անգամ նոյնիսկ նաւապետ կանգ առաւ եւ հրացանն ուղղեց, բայց քանի մը վայրկեան դիտելէ յետոյ նորէն ոտքի վրայ ելաւ եւ ուղին չարունակեց։

Վերջապէս ժամը չորսին միջոցներն առաջացաւ այս հրաշալի արշաւանք։ Ցաղթաթերթ ապառաժներու անտառը պատսար մ'ելաւ մեր առջեւ, անհեթեթ ժայռերու չեզոքացած մը, հսկայաքարէ վիթխարի խարտակ մը, մինչեւ անձաւներով, բայց գնալի զառիվեր մը չունէր։ Քերբերդ կղզւոյն եզերքն էինք։ վերջապէս ցամաքն էր։

Նոյնիսկ նաւապետը կանգ առաւ յանկարծ, եւ մէզ ալ նշան ըրաւ որ կենանք։ Ես ալ պարտաւորեցայ կանգ առնուլ, հակառակ այն պատրարն անցնելու ջերմ ըղձիս։ Անդ կ'ապարեր Նոյնիսկ նաւապետն սեպհականութեան սահմանը։ Չէր ուզեր անցնել գայն։ Անկէ անդին երկրագունդն մահ էր, ուր այլ եւս ոտք չպիտի դնէր։

(Շարունակելի)

—(36)—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒԼ ՎԵՐՆ

ՔՍԱՆ ՀԱԶԱՐ ՓԱՐՍԱԽ

ՏՈՎԵՐՈՒՆ ՏԱԿ

ՊՍԱԿՈՒԱԾ Ի ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ՁԵՄԱՐԱՆԷՆ

ԳԼՈՒԽ ՁԳ.

ԴԱՇՏԻ ՄԷՋ ՇՐՋԱԳՕՏՈՒԹԻՒՆ

Շատ չանցած, վարժուեցայ տնկոց այս տարօրինակ դիպքին, ինչպէս նաեւ մեզ չբնաւատող կէս մութին։ Անտառն գետինը լի էր սրածայր կոտորով, յորոց խոսաափել դժուարին էր։ Ընդծովեայ բուսոց տեսակներն աւելի ատան, աւելի կատարեալ երեւցան ինձ քան արեւային կամարատարածական գօտիներուն տակ։ Բայց քանի մը վայրկեան չափ երկու թագաւորութիւններն իրարու հետ չխոխեցի ականջ, կենդանաբոյսերը ջրաբոյս կարծելով, այսինքն կենդանիները բոյսերու տեղ դնելով։ Եւ ո՛վ չէր սխալիր։ Փառնաց եւ Փերթայ քովէ քով կ'ապրին այս ընդծովեայ աշխարհին մէջ։

Դիտեցի որ բուսական թագաւորութեան այս ամէն արտադրութիւնք հարեւանցի մտազմամբ մը միայն կատարած են գանկին։ Արմատ չունին։ Ինչ կարծր նիւթ պտնեն իրենց տակ, աւազ, ժայռակ, խեցեգետեան կամ խիճ, չենթակէտ կը խնդրեն անոնք եւ ոչ կենսական զօրութիւն։ Այդ բոյսը իրենք իրենց կ'ամին, եւ իրենց գոյութեան սկիզբը ջուրին մէջ է, որ գիրենք կը բռնէ, կը սնուցանէ։ Շատերը, փոխանակ տերեւի, զանազան ձեւով խերեւէշներ կը բուսցնեն վարդագոյն, կարմիր, կանանչ, ձիթագոյն, չէկ եւ թխամոյր։ Տեսայ անդ, բայց ոչ Նօֆլէ–ալ մէջ գտնուած օրինակներուն պէս չորցած, պատին–սրբազգեստներ, հոլովահարմանէ բացուած, որք կարծես սիւգ կը խնդրէին, բոստրագոյն կերամիներ, իրենց ուսերի նորածիլ ընձիւղներն երկինցուցած լամինարներ, թեւլաձեւ եւ հիւթալից նեղէոկիսթիներ, որ տան հինգ մեթր երկնալէ յետոյ կը բացուին, ակնառուելոց փունջեր, որոց գօղունները գագաթէն կը մեծնան, եւ այլ բազմաթիւ ծովային տունկեր, ամենն ալ անծագիկ։

«Հետաքրքրաշարժ անկանոնութիւն, տարօրինակ տարր», ըսաւ հանճարեղ բնապատում մը, յորում կենդանական թագաւորութիւնը կը ծաղկի, եւ բուսական թագաւորութիւնը չծաղկիր։

Այդ դանազան ծառոց միջեւ, որք բաներեսան գօտիներու ծառոց մեծութիւնն ունին, եւ նոցա նման տունկ հոսանուոյն տակ կը տեսնուին թանձրաթաղ ծաղկաւէտ թուփեր, կենդանատնկոց ցանկեր, որոց վրայ կը փիթիէին ծամածուռ գիծերով խայտաբղետ մէնդրիներ, թափանցիկ ճանկերով դեղնորակ կարմրիկներ, զամբիղէրոց գլաքարաքարշ փունջերը, եւ ամէնքդ ծայնելու համար զայս դիւթական պատիրը, հանճարեղ կը թուէիին ոսոխ յատ, կոկիրերաց հոյլի մը նման, մինչ քամիադէզ կզակներով եւ սուր թեւերով գեղին լեպտանկեր, մատնիքեւ եւ մեծամարմինք եւ մեծատարածք վերկը կը թուէին մեր քայլերուն տակ, նման ջրակոցորաց տարմերու։

Ծամը մէկին մօտ Նըմնոյ նաւապետ դադարի նշանը տուաւ։ Ես բառական գոհ եղայ ինձ համար, եւ տապածուեցանք ալաբռնեայ կամարի մը տակ, որոց երկայն եւ նուրբ երիզները նետերու պէս անկուած էին։

Այս հանգստի միջոց հետազօտի երեւցաւ ինձ։ Խոսակցութեան հաճոյքը միայն կը պակսէր։ Բայց անհնար էր խօսիլ, անհնար էր պատասխանել։ Միայն իմ ալիւնէ խողոր գլուխս Քանսէյլի դլխուն մօտեցուցի, եւ անոյշ որ բարի տղան աչերը կը փայլեին գոհութեամբ, զոր ցոյց տալու համար յաժ–ծիծաղելի չարժումներ ըրաւ իւր կրպայական պատեանին մէջ։

Զորս ժամ չորպատելէ վերջ՝ մեծագոյս զարհուրեցայ որ ուսերս պէաք չէի զգար։ Ինչ էր ատանգօտու այս տրտմալ բուհեան պատճառը, չէմ գիտեր։ բայց, տասը վոխարէն, ննջելու բաւուն տէնչ մը կ'զգայի, ինչպէս որ կը պատահի ամէն լուզողաց։ Հետեւաբար աչերս փակեցան իրենց հատատակելութեան ետին, եւ անյաղթելի քնածութեան մը մէջ ընկայ, զոր քալելու շարժումն միայն կրցած էր արթնցնել։ Յայնժամ Նըմնոյ նաւապետն եւ իւր հետիոտ ընկերը, բերբերանման ջինջ ջուրին մէջ տարածուելով, ննջելու օրինակը տուին մեզ։

Որչափ ժամանակ տեւեալ մնացի այն թմբիրին մէջ, չեմ կրնար հաշուել։ բայց երբոր արթնցայ, Թուեցաւ ինձ ԹԷ արեւն հորիզոնին մօտեցած էր։ Նըմնոյ նաւապետն եւած էր արդէն, եւ ես ալ սկսեր էի ձկտել անգամներս, անակնկալ երեւոյթ մը վոխ մէկէն ոտքի վրայ հանեց։

Քանի մը քայլ անդին, ծովային հրէշ սարդ մը, մէկ մեթր բարձրութեամբ, ինձ կը նայէր իւր չիշ աչերով, պատրաստ իմ վրայ յարձակելու։ Թէեւ իմ լուզողական զգեստներս բառական հաստ լինելով՝ կըրնային զիս պաշտպանել, սակայն կենդանական թաճատասնքեն, զոր հրացանաւորն հարուած մը առաղելէ խոյդ, եւ տեսայ որ հրէշին ահաւոր ճանկերը կ'ոլորուէին սարսափելի գլխուն։

Այս հանդիպում մտածել տուաւ ինձ ԹԷ ուրիշ առաւել զարհուրելի կենդանիք ալ կրնային ցանգրդել այն նաեւատաւոր խորոց մէջ, եւ մէկ իմ լուզողական սարուածս չէր կրնար պաշտպանել վիս նոցա դէմ։ Ջայս չէի խորհած մինչեւ այն ժամանակ, ուսոի որոշեցի զդալ կենալ։ Միւս կողմէ կ'ենթադրէի ԹԷ այս դադար մեր պատրան ապահովութիւն կը ցուցնէր։ Բայց կը սխալէի։ Նըմնոյ նաւապետ, փոխանակ նաւը վերադառնալու, չարաճանչեց զիս յանդգնաբար։

Գետինը կը ցածնար միշտ, եւ գարն, առաւել զգալապէս վայրկեան, զմեզ աւելի խորերն իջուց։ Ժամն երեքին մօտ պարտէր լինիլ երբոր նոյզ ծորի մ'առջեւս հասանք, որ երկու սեպաձեւ բարձր ժայռերու մէջ բացուած էր, ծովուն երեսէն հարիւր յիսուն մեթր խորութեամբ։ Այսպէս, մեր սարուածոց կատարելութեան չնորհիւ, իննսուն մեթր կ'անցնէինք այն սահմանը, զոր բնութիւնը դրած կը թուէր ցարդ մարդոց ընդծովեայ պտոյտներուն։

Հարիւր յիսուն մեթր կ'ըսեմ, ԹԷ և ոչ մի գործիք չէր ներեր ինձ հաշուել զայս հեռաւորութիւն։ Բայց գիտեի ԹԷ, մինչեւ իսկ ամենէն վճիտ ծովերու մէջ, արեւուն ճառագայթները չէին կրնար առաւել հեռի թափանցել։ Արդ, մեր հասած տեղը, խոր մութ կը տիրէր։ Ոչ մի առարկայ տեսանելի չէր տասն քայլ հեռուէն։ Ուսոի խարխափմամբ կը քալէի, երբոր յանկարծ սպիտակ լոյս մը ծագեցաւ բառական պայծառ։ Նըմնոյ նաւապետն իւր ելեկտրական լապտերը վառեր էր։ Ընկերն ալ նոյնն ըրաւ։ Քանսէյլ եւս ես ալ նոցա օրինակին հետեւեցանք։ Պռատակ մը գարձնելով հաղորդակցութիւն հաստատեցի ընդ մէջ ձախակողմեան եւ ապահեակ պատրուգարանի, եւ ծովը մեր չորս լապտերներով լուսաւորեցաւ մինչեւ ի քան–հինգ մեթր տարածութիւն։

Նըմնոյ նաւապետ չարունակեց մխրճիլ անտառային խոռերուն, որոց ծառերն եւս քան զիս կը նուաղէին։ Դիտեցի ԹԷ բուսական կեանքը կենդանական կեանքէն աւելի չուտ կ'անհետանար։ Մովային տունկերն արդէն թողած էին խոպանացեալ գետինը, բայց անթիւ կենդանիներ, յօգտաւորք, կախազարդք, կենդանատոյք եւ ճկունք գետ կը վխտային անդ։

Ջատ միջոցիս կը խորհէի ԹԷ մեր Րիւզրոիճեան լապտերաց լոյսն հարկաւ առ ինքն պիտի հրաւիրէր այն աղջամղին խաւերուն բնակիչներէն մի քանին։ Եւ թէպէտ մտեցողներ եղան, բայց ոչ պէտք եղածին չափ, որպէս զի զրսորդք կարենային գործ տեսնել։ Քանիցս անգամ նոյնիսկ նաւապետ կանգ առաւ եւ հրացանն ուղղեց, բայց քանի մը վայրկեան դիտելէ յետոյ նորէն ոտքի վրայ ելաւ եւ ուղին չարունակեց։

Վերջապէս ժամը չորսին միջոցներն առաջացաւ այս հրաշալի արշաւանք։ Ցաղթաթերթ ապառաժներու անտառը պատսար մ'ելաւ մեր առջեւ, անհեթեթ ժայռերու չեզոքացած մը, հսկայաքարէ վիթխարի խարտակ մը, մինչեւ անձաւներով, բայց գնալի զառիվեր մը չունէր։ Քերբերդ կղզւոյն եզերքն էինք։ վերջապէս ցամաքն էր։

Նոյնիսկ նաւապետը կանգ առաւ յանկարծ, եւ մէզ ալ նշան ըրաւ որ կենանք։ Ես ալ պարտաւորեցայ կանգ առնուլ, հակառակ այն պատրարն անցնելու ջերմ ըղձիս։ Անդ կ'ապարեր Նոյնիսկ նաւապետն սեպհականութեան սահմանը։ Չէր ուզեր անցնել գայն։ Անկէ անդին երկրագունդն մահ էր, ուր այլ եւս ոտք չպիտի դնէր։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

Ամենայն անգամ, երբ մեզ հարց է տրվում, թե ինչպես պետք է լուծել հայկական հարցը, մենք պատասխանում ենք, որ հայկական հարցը լուծելու համար նախ և առաջ պետք է ուսումնասիրել այդ հարցը։ Հայկական հարցը ներկայացնում է մի շատ բարդ խնդիր, որի լուծման համար անհրաժեշտ է ծանոթանալ նրա պատմական զարգացման ընթացքին, նրա ներկայ վիճակին և նրա ապագա հեռանկարներին։ Հայկական հարցը լուծելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել հայ ժողովրդի կյանքը, նրա տնտեսական և մշակութային զարգացման մակարդակը, նրա ազգային ինքնագիտակցության աստիճանը, նրա ազգային ձգտումները և նրա ազգային պահանջները։ Հայկական հարցը լուծելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել նաև հայ ժողովրդի հարևանների՝ թուրքերի, քրդերի, պարսիկների և ռուսների կյանքը, նրանց տնտեսական և մշակութային զարգացման մակարդակը, նրանց ազգային ձգտումները և նրանց ազգային պահանջները։ Հայկական հարցը լուծելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել նաև Եվրոպայի պետությունների՝ Անգլիայի, Ֆրանսիայի, Գերմանիայի, Ավստրո-Հունգարիայի, Իտալիայի և Ռուսիայի քաղաքականությունը հայկական հարցի նկատմամբ։

Հայկական հարցը լուծելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել նաև հայ ժողովրդի ազգային-ազատագրական շարժումների պատմությունը, նրա ազգային-ազատագրական շարժումների ներկայ վիճակը և նրա ապագա հեռանկարները։ Հայկական հարցը լուծելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել նաև հայ ժողովրդի ազգային-ազատագրական շարժումների ղեկավար ուժերը, նրանց ազգային-ազատագրական ծրագրերը և նրանց ազգային-ազատագրական պայքարի մեթոդները։ Հայկական հարցը լուծելու համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել նաև հայ ժողովրդի ազգային-ազատագրական շարժումների ներկայացուցիչների՝ հայ հեղափոխական կուսակցությունների ծրագրերը, նրանց ազգային-ազատագրական պայքարի մեթոդները և նրանց ազգային-ազատագրական պայքարի ղեկավար ուժերը։

ՕՐԱԹԵՐԹ ԿԱՅՍՐԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿԱՆ

Վ Հ Ա Ն Ք Ի Ն

Հրատարակվում է 31 Յուլիս 1886 թվականից

Գին բաժանորդագրության՝

	Տարեկան	Կիսամյա	Եռամսյա
Թիֆլիսում և իր գավառներում	5 ռ.	2 ռ. 50 կ.	1 ռ. 25 կ.
Ուրիշ տեղերում	6 ռ.	3 ռ.	1 ռ. 50 կ.

Ամսագիրը դուրս է գալիս ամեն ամսի 1-ին և 15-ին։

Բաժանորդագրվում է Թիֆլիսում՝ Ամիրեանց տպարանում, Ալեքսանդրովսկի պողոտա, № 28։

Ընդունվում են նաև գյուղական բնակիչների բաժանորդագրությունները։

Ամսագրի խմբագրատունը գտնվում է Թիֆլիսում, Ալեքսանդրովսկի պողոտա, № 28։

Ընդունվում են հայտարարություններ՝ 1 տողը 5 կոպեկ։

Ի՞նչ է ազգությունը	1
Ինչպես ապրեցինք	3
Ինչպես ապրեցինք	5
Ինչպես ապրեցինք	7
Ինչպես ապրեցինք	9
Ինչպես ապրեցինք	11
Ինչպես ապրեցինք

ՊՈՍՏԱՐԱՆ ԳՈՒՄԱՐԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԱՌԱՋԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

Ի ՓԱՐԻԶ, ՌՈՒ ՌԻՇԵԼԻՈՒ, ԹԻՎ 58

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ Է ԱՄԵՆ ՏԵՍԱԿԻ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՀԱՄԱՐ ՄԵԾ ԶԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ ԿԱՐԴԱՑՎԱԾ ՀԱՏՈՐՈՒՄՆԵՐՈՎ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՈՒ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ